

Blads. Jeg tror ubetinget, at det er en uberettiget Fordring, som jeg er inderlig overbevist om, at Kommunen ikke lettelig vil falde paa at gaa ind paa. Jeg kommer nu til, hvad det ærede Medlem begyndte med, hans Tro paa, at det er muligt paa Fælledeerne — blot paa et andet Sted — at faa Blads til et Hospital, uden at derigennem noget som helst præjudiceres hvad Militæretaten og Kaserneringsforholdene angaar. Fra mit Standpunkt maa jeg sige, at deri tager det ærede Medlem desværre fejl, Krigsbestyrelsen har fra første Færd, fra første Gang der har været Tale om at faa nogen Blads paa Fælledeerne — og første Gang vare jo Planerne overordentlig beskædne, man tænkte paa at bygge et Hospital i noget lignende Form som Kommunehospital, højt til Vejrs og altsaa indtagende meget mindre Blads — paa det bestemteste sat sig paa det Standpunkt, og det efter min Mening med fuldstændig Ret, at de nuværende Fælledeere lidt efter lidt blevne saaledes indskrænkede, at der ikke kan være Tale om at opgive nogen Del af dem, naar man ikke kan flytte helt bort fra dem og faa andre Fælledeere i Stedet. Jeg tillader mig tillige at tro, at den Anstuelse heller ikke har været fremmed for det høje Ting, den Gang der bevilgedes Penge til at købe større Arealer ved Balby. Ganste vist blev der taget det Forbehold, at disse Arealer ikke skulde benyttes, før der var blevet Enighed mellem Regeringen og Rigsdagen om deres Benyttelse, men da man her stemte for Købet af dem, vidste man, at det var det første Skridt til at komme bort fra de nuværende Fælledeere, faa den militære Servitut afløst fra dem og lagt over paa andre længere borte liggende Arealer, og deraf følger atter, hvad der maa erkendes, og som det ærede Medlem selv maa erkende, at skulle Fælledeerne være i Udantten af Byen, maa Kasernerne følge med; det kan ikke undgaa. Men jeg skal tillade mig at tilføje, at jeg tror, at den Fordel, Staten vil have af den Omordning af Kaserneringsforholdene, snarere kan beregnes i Penge, end den Fordel, Kommunen vil have af at faa en Del af Fælledeerne til fri Raadighed. Det er ganste sikkert, at det vil koste betydelige Summer at bygge de nødvendige Kaserner paa de forskellige Steder, der ere omtalte, og som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa; men ligesaa sikkert er det, at derigennem ville store Terræner blive fri, som, hvis man vil sælge dem, ville give Penge i Statskassen, der langt ville overstige de Penge, der bruges til at bygge Kasernerne for, og vil man bruge disse Terræner selv, nu vel,

faa give de den Fordel, at Staten kan bruge dem til andre Formaal i den ene eller den anden Retning. Naar man tænker paa de Værdier, som ligge i den nuværende Husarkaserne, og paa de Værdier, som, hvis man vil bevare den Del af Citadellet, som gaar ud imod Havet, i alt Fald ville være til Stede i hele den øvrige Del af Citadellet, vil man erkende, at de langt overstige, hvad der kan være Tale om at anvende til at bygge nye Kaserner. Jeg skulde derfor tro, at man fra et økonomisk Standpunkt ikke vil vige tilbage fra at gaa ind paa den Omordning af Kaserneringsforholdene, som ganste vist vil blive en Følge, hvis dette Forslag bliver til Lov. Jeg skal ikke benægte, at det ærede Medlem kan have Ret i, at det ikke nytter noget at ville beregne, hvilken Fordel Kommunen eller Staten kan have af en vis Foranstaltning, som tænkes gennemført 100 Aar ud i Fremtiden; men jeg er for mit Vedkommende overbevist om, at der kan ikke være Tale om, jeg vil ikke sige at begynde paa, men at faa begyndt efter en noget klækkelig Maalestok, og endnu mindre om at faa fuldført en Benyttelse eller Bebyggelse af Fælledeerne i den første Menneftaalder. Der staar endnu saa mange Arealer af Fæstningsterrænet tilbage, som ligge nærmere og bekvemmere, at der ikke kan være Tale derom. Det kan gerne være, at der vil blive bygget noget derude — det er meget sandsynligt — men i det store eller i det større, i det væsentlige er jeg overbevist om, at Fælledeerne faa Lov til at ligge, som de nu ligge, i vor Levetid. Der vil vel blive lavet nogle Gader eller Veje, maaste vil der blive brolagt noget, det veed jeg ikke, men i det væsentlige ville Fælledeerne komme til at ligge, som de ligge, i vor Levetid og maaste i meget længere Tid.

Krigsministeren (Bahnsen): I det jeg ganste slutter mig til min ærede Kollega, Kultusministerens (S. Scavinius's) Udtalelse angaaende Fælledeerne, vil jeg blot med et Par Ord bekræfte den Udtalelse fra hans Side, at der ikke kan være Tale om, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) tænkte sig, at afgive paa et bestemt Sted en vis Del af Fælledeerne til Hospital og faa lade sig nøje med Resten til Garnisonsøvelser. Det er et Spørgsmaal, som har været oppe for mange Aar siden, som Kultusministeren og faa antydede, og jeg skal nævne, at den første Gang, da der var Tale derom, var det endog et saa lille Areal som — jeg tror — 10 Tdr. Land, man ønskede; men selv det maatte man modsætte sig efter de